Cartea muzicală în Festival (2)

Cartea – ca un film

(Daniela Caraman Fotea, 4 septembrie 2011)

Dialogul – formă editorială practicată cu eleganță reverberantă în publicistica noastră și de prof. univ. dr. GRIGORE CONSTANTINESCU, o readuce în atenție pe **Iulia Buciuceanu**. Demersul are avantajul evocării direct de la sursă, într-o manieră agreabilă, atrăgătoare, cu farmec de hors d'oeuvre a carierei, epocii, ambianței profesional-artistice relatate cu ajutorul celei care a fost prim solistă a Operei Naționale. Intri în intimitatea scenei lirice, a muzicii cu chemări misterioase, te minunezi, chiar dacă ai parcurs acele timpuri, aflând detaliile savuroase, revelatoare pentru ceea ce însemna opera românească în decenii aproape uitate: grandoare, succes, admirație și recunoștință pentru artiști. Pe toate le-a cunoscut **Iulia Buciuceanu**, aflată astăzi la an aniversar – al 80-lea, împlinit pe 25 iunie...

Ni se oferă prin evocări, mărturisiri, o „deschidere treptată, inițiată cu prudență și discreție către tainele sufletului și vieții artistei", detalii încântătoare despre familia ei – sora Tamara Buciuceanu – „șefa de trib", despre o altă „minune" a vieții Iuliei: soțul – George Constantin – celebrul actor. Lectura acaparează. „Personajele" evocate, Jora, Chirescu, Magda Ianculescu, Valentin Teodorian, Brediceanu, Goangă, Jean Rânzescu, Octavian Naghiu, Gabor, Mache! ș.a., parteneri de scenă, profesori, fiul – Mihai, nepoții... întâmplări de la Toulouse ori Balșoi, compun un tablou caleidoscopic, inedit.

Grigore Constantinescu a imprimat dialogului un ritm de... „formula 1", adunând sub pana sa avalanșe de scene, evenimente în care acuratețea, complexitatea informației au valoare unicat.

Umorul – alt ingredient cu garanție a reușitei, completează demersul prin care muzicianul, melomanul, împătimitul de muzică lirică, consumatorul de literatură beneficiază de spumoase recompense relaxante, din lumea și culisele scenei.